

STAVIM NA ŽIVLJENJE

To je letošnje glavno vodilo Uskovniških tednov, s katerim želimo pokazati, kako pomembno je dejstvo, da živimo.

Življenje nam je bilo darovano, kajti nekdo nas je poklical v življenje. Zato stava na življenje najprej pomeni stava na našo poklicanost. In če razmišljamo naprej, hitro ugotovimo, da poklicanost ni dovolj. Zaživimo jo lahko zares samo v skupnosti. Skupnost in stava nanjo je v današnjem času egoizma in zasičenosti z vsemogočim zelo tvegana, pa vendar nujna. Še bolj pa je tvegana stava na večno življenje, ki je samo v Kristusu. Kaj nam pomaga, če vse pridobimo, izgubimo pa Kristusa. Zato je največja stava našega življenja prav gotovo stava na Kristusa. In na kaj stavimo mi, na kaj staviš ti?

DNEVNI RED

- 7.00 budnica
- 7.20 intonacija dneva
- 7.45 delo v skupinah
- 8.30 zajtrk
- 9.30 predavanje, pogovor
- 12.30 kosilo in odmor
- 15.00 delo v skupini
- 17.45 puščava - osebno
delo v popolni tišini
- 18.45 večerja
- 20.00 sv. maša
- 21.00 družabni večer
kulturni večer (četrtek)
- 22.30 počitek

Skupina za mašo	Pripravlja jutranjo molitev, molitev pred in po jedi, sv. mašo in večerno molitev.
Skupina za čiščenje in urejanje okolice	Skrbi za čistočo v hiši, izprazni koše za smeti, zakuri smeti, ureja okolico, pripravi solato ali krompir za kosilo.
Skupina za postrežbo	Streže pri mizi in pomiva posodo, na pohodu pripravi kosilo.
Skupina za veseli ali kulturni večer	Pripravlja veseli večer.

Naloge in dnevi	Čiščenje hiše in okolice	Molitve in maša	Strežba in pomivanje posode	Veseli ali kulturni večer
Ponedeljek	1	2	3	4
Torek	2	3	4	1
Sreda		1	2	
Četrtek	3	4	1	2
Petek	4	1	2	3
Sobota	3	animatorji	4	

tole priliko: »Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede ter jim pravi: ›Veselite se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila.« Povem vam: Prav takó bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.«

»Ali: katera žena, ki ima deset drahem, če izgubi eno, ne prižge svetilke in ne pomete hiše ter skrbno ne išče, dokler je ne najde? In ko jo najde, skliče prijateljice in sosede ter pravi: ›Veselite se z menoj, kajti našla sem drahmo, ki sem jo izgubila.« Povem vam: Prav táko veselje bo vpričo Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se spreobrne.« (Lk 15, 1-10)

Najlepša umetnost
in hkrati najtežja
je umetnost življenja. (John Albert Macy)

Privoščim ti, da življenje resnično živiš in ne životariš. Ni ti potrebno živeti tako, kot drugi rečejo, zato da si srečen. Življenje je samo po sebi lepo. Ej, premisli: Živiš! Koliko ljudi nima te možnosti. Koliko ljudi ne ve zase, za druge. Daj, stavi nase in tako tudi živi!

Kmalu boš lahko ugotovil, da ni lahko staviti nase in tako tudi živeti. To je delo in včasih lahko zelo naporno. Želim ti, da vztrajaš. Uskovniške pravljice bo kmalu konec in ostal boš le ti. On je tisti, ki bo s tabo, ob tebi, a le, če se boš trudil ostati zvest sebi.

Samo dve poti sta, med katerima je
mogoče izbirati v življenju:
da se prodamo ali da se darujemo. (A. F. Rondelet)

VSEBINA PO DNEVIH

1. Nedelja

Popoldne: prihod, vpis in nastanitev

Večer: predstavitev celotnega tedna in udeležencev

2. Ponedeljek: STAVIM NA POKLICANOST

Dopoldne: predavanje mag. Boža Rustje

Popoldne: delo po skupinah

Večer: sv. maša, veseli večer

3. Torek: STAVIM NA SKUPNOST

Dopoldne: predavanje mag. Marjete Cerar

Popoldne: delo po skupinah

Večer: sv. maša, veseli večer

4. Sreda: STAVIM NA POT

Pohod v naravo

Večer: prosto

5. Četrtek: STAVIM NA KRISTUSA

Dopoldne: predavanje mag. Primoža Krečiča, s. Andreja
Godnič OSU

Popoldne: delo po skupinah

Večer: sv. maša, kulturni večer

6. Petek: IN NA KAJ STAVIŠ TI?

Dopoldne: delo po skupinah

Popoldne: priprava na spoved, spovedovanje, pogovor

Večer: sv. maša, skupno praznovanje

7. Sobota: STAVIM NA ŽIVLJENJE

Dopoldne: Ovrednotenje celotnega tedna

Popoldne: odhod domov

ANIMATORJI

1. teden: od 18. do 24. julija

Tomaž Vovko, Simona Drežič, Andrej Brozovič, Simon Marinko, Matej Tajnikar, Peter Požun, Špela Kert, Lidija Frece, Lidija Mlinarič, Nina Hudomalj, Grega Strajnar ...

DUHOVNI VODITELJI:

Jože Brečko, Marko Košnik, Jože Vidic ...

2. teden: od 25. do 31. julija

Jernej Horvatin, Jana Črepinšek, Patricija Belak, Matjaž Glavina, Maja Kadunc, Barbara Drobnič, Matjaž Knez, Urša Jermol, Metka Kolenc, Nataša Pezdir, Jože Panič, Ančka Suhadolnik, Majda Vode, Maja Kadunc, Janez Urbas ...

DUHOVNI VODITELJI:

Marjan Lamovšek, Marko Košnik, Jože Vidic ...

3. teden: od 1. do 7. avgusta

Karmen Jenič, Kljun Mihaela, Mojca Močnik, Anja Rajter, Iza Kranjc, Magdi Primožič, Mitja Ponikvar, Sonja Poznič ...

DUHOVNI VODITELJI:

Marjan Lamovšek, Marko Košnik, Jože Vidic ...

Petek - IN NA KAJ STAVIŠ TI

Stavim ... nase ... na Življenje!

Danes je zadnji dan kapljice na Uskovnici. Želim ti, da bi jo lahko nadaljeval tudi doma. Da si vzameš nekaj minut na dan zase in Zanj ter s tem narediš nekaj dobrega. Vse je odvisno samo od tebe.

Premisli, kaj dobrega si naredil ta teden. Si bil Uskovnici koristen? Si ljudi okoli sebe tudi dejansko opazil in videl? Si srečal Kristusa v njih? Kaj je tisto v kar verjameš v življenju? Kdo je tisti, ki te vsakič znova prepriča, da delaš prav? Kje bi lahko bil boljši? Kje ga vsakič znova polomiš?

Želim si, da bi opravljala velike
in plemenite naloge, toda moja glavna dolžnost je, da
opravljam majhne, kot bi bile velike in plemenite.
(Helen Keller)

Vsak človek je v svojem bistvu dober. Tudi ti. Prepričana sem, da te je lepo poznati. Toda vse je le del božjega načrta z nami. On je tisti, ki ima zadnjo besedo, če ga le želiš poslušati in slišati. Res je odločitev, ali mu boš prisluhnil/a ali ne, le tvoja. To, da si na Uskovnici že skoraj ves teden je dokaz tvoje volje, vztrajnosti in potrpežljivosti. Veliko ljudem in sebi se imaš zahvaliti. Ne pozabi seveda tudi Nanj in se mu opraviči za vse vragolije, ki ne bi smele biti storjene. Danes je enkrat dan, da to storiš. Pri tem naj ti pomaga tale odlomek in Lukovega evangelija.

Jezus se veseli nad grešniki

Približevali so se mu vsi cestinarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in jé z njimi.« Tedaj jim je povedal

Č: Saj si kot moja vest!

B: Prav to sem, res.

Č: (zmedeno) Kaj pa sploh ... (se drži za glavo, premišluje). Mogoče mi pa ravno ti prišepneš, da delam prav ... ali narobe. (pogumno) Mogoče je pa to dobro: da se ne zaletavam nepremišljeno tjavdan in naredim tisto, kar je prav ...

B: (vzpodbudno) No, vidiš.

Č: Mogoče je pa to sploh najbolje zame. Vse veš, ničesar ne izdaš. Z mano si... Kot nekakšen pravi prijatelj ...

B: Lepo si to povedal!

Č: Torej res nikoli nisem sam?

B: Nikoli.

Č: Vedno se lahko posvetujem s teboj?

B: Vedno.

Č: Vedno imam družbo?

B: Vedno.

Č: Še nekaj bi te vprašal, ko sva ravno v navezi.

B: Samo reci.

Č: (zadržano) Pa me imaš res rad?

B: (resno in globoko) Ti moj ljubi, ljubi otrok ...

Č: (olajšano) Hvala ti za te besede. Pravzaprav lepo, prelepo, da sva se srečala. Hvala ti. Še te pokličem.

B: Ni treba. Sem s teboj.

Č: Oh, saj res! (potrka se po čelu) Z menoj si! Vedno in povsod ... (radovedno) Pa vseeno, kako pa pridem do tebe? Tole danes je bil goli slučaj?

B: Ja, ti najbrž tako misliš. (molk, človek napeto prisluškuje) Pojdi v tišino, zapri oči, izklopi ušesa, utihni ... in prisluhni ... Odpri srce in slišal me boš ...

Č: Kaj res?

B: Poskusi!

Č: (vneto) Da, poskusil bom! Poskusil bom! Hvala, hvala, Gospod!

Dopoldne: predavanje mag. Boža Rustje

Popoldne: delo po skupinah /medsebojno spoznavanje, odkrivanje poklicanosti/

Večer: sv. maša, veseli večer

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Hej brat odpri oči /52/

Molitev: Angel Gospodov, O Gospa moja

Jaz: Joj, pa se je zopet začel nov dan. Ta ura. Zakaj ne teče bolj počasi? Jaz sem pa še vedno tako zaspana.

Včeraj je bila ura enajst, ko sem odšla spat.

Zakaj, so naši pogovori tako dolgi?

Po drugi strani pa se nismo zmenili nič pomembnega. Pogovarjali smo o težavah, ki jih imamo sami s seboj, nismo se pa zmenili, kam gremo v nedeljo.

Ta Metka je tako neresna. Rekla je, da ima precej težav s šolo. V bistvu pa ima samo štirice in petice.

Pa jo kljub temu tako skrbi. Pravi, da zaradi trojke ne bo mogla iti študirati medicine.

Vid je pa res "Kekec". Včeraj je rekel, da nima posluha.

Če pa ga opazuješ, ugotoviš, da je precej nadarjen. On vzame v roke samo dve palici, pa že igra. Ne potrebuje posebnih pripomočkov, prav vse mu gre od rok. Vzame glavnik, pa že igra, vzame travico in iz nje zvabi melodijo. Kaj bi bilo, če bi dobil v roke na primer harmoniko?

Pa jaz? Jaz sem pa prava polomija. Poleg tega, da sem okrogla in mozoljasta, sem še štorasta. Kaj bo z menoj? Metka vsaj ve, kaj bi rada počela, ko bo velika – zdravnica

bo. Pa Vid, pri njem se vidi, da bo glasbenik. Kaj pa naj jaz počnem celo življenje? Če bi premikala zrak, bi bilo že veliko. Kdo bi me vzel v službo, malo okroglo in mozoljasto deklico? Po vrh pa še nezadovoljno samo s teboj!

Oče, prosim te, da bi v tem dnevu spoznala, vsaj eno pozitivno lastnost na sebi.

Božja beseda: Glej evangelij dneva *Lk 9, 57-62*

Molitev skupine: /dežurna skupina pripravi kratko molitev, ki se navezuje na tematiko dneva in evangelija/

Pesem: Jezus se ob morju ustavi /75/

BOŽJA BESEDA

Berilo iz preroka Jeremija

Bog pokliče Jeremija za preroka
Jer, 1 4-10

Zgodila se mi je beseda GOSPODOVA, rekoč:

»Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poznal; preden si prišel iz materinega naročja, sem te posvetil, te postavil za preroka narodom.«

Jaz pa sem rekel: »Oh, Gospod BOG, glej, ne znam govoriti, ker sem še deček.« A GOSPOD mi je odgovoril:

»Nikar ne govôri: deček sem;
kajti h komur koli te pošljem, boš šel,
in kar koli ti ukažem, boš govoril.
Nikar se jih ne boj,
saj sem jaz s teboj, da te rešujem,

Č: (začudeno) Kaj bi rekla? Jaz sem Tadej, jaz sem Monika. (Ves iz sebe) Sveti Bog, kaj smo vsi del tebe?

B: Da! Del mene in del sebe. Teško ti rečem, kje se končam jaz in se začneš ti. Ustvaril sem te po svoji podobi ... zato sem jaz v tebi, a tudi ti si del mene. Tudi ti si v meni. Tako preprosto je to.

Č: Kaj to pomeni, da si vedno pri meni? Vedno z menoj. Ko spim, ko hodim, se pogovarjam, sem žalosten, se veselim ... Saj to je vendar čudovito!

B: Da, vedno sem s teboj. Vedno. Tudi ti si vedno z menoj. Jaz sem del tebe. Ko ljubiš, sva oba eno. Včasih pa ...

Č: (premišljuje) Včasih pa ne ljubim. Nisva povezana v ljubezni... Vem! Počnem stvari, ko pozabim, da si z menoj, kot da te ni, kajne? O, vem!

B: (molč) Važno je, da veš, da me vedno lahko znova poiščeš, najdeš, mi potožiš, me vprašaš. V resnici sem čisto tu ... V resnici sva neločljivo povezana.

Č: (si zakrije usta) Joj, kaj vse to pomeni? Vse veš, kaj mislim, kaj nameravam narediti, kaj bom rekel ... Kar prestrašil sem se.

B: Zakaj?

Č: Ker bi včasih koga kar udaril, ga izdal, ga pustil v stiski ... Groza! Kje si pa takrat?

B: Še vedno sem s teboj. Le ti – pozabljajoč name, nepremišljeno počneš, kar ni prav. Če bi se spomnil name, tistega ne bi storil. Ali pač? Kaj praviš?

Č: (zase) V kakšni presneti godlji sem ... (glasneje) Pravzaprav ne vem, kaj me kdaj pa kdaj obsede. Res popolnoma pozabim na premislek, sploh pa nate. (premišljuje) Kako čudno. Šele zdaj, prav zdaj prepoznavam, kako sva res povezana.

B: Te najina povezanost veseli?

Č: (zmedeno) Kaj pa vem: da in ne. Če si zraven, te moram upoštevati. Jaz pa to popolnoma pozabim. (skrušeno) Vem, da si sama dobrota, jaz pa včasih tak robavs ... Pa vse moje skrivnosti poznaš ...

B: (mehko) Seveda.

Č: Pravzaprav pred tabo ne morem ničesar skriti ... Joj, kako je to zapleteno!

B: Skriti se res ne moreš nikamor.

Četrtek - STAVIM NA KRISTUSA

Kako težko je priti v Božje kraljestvo

Ko se je odpravljaj na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje. Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!« (Mr 10,17-23.29)

NENAVADEN TELEFONSKI POGOVOR

ČLOVEK (vrti telefonsko številko in zasliši neznan glas - zase). Nekdo se je oglasil, a ga ne poznam. Povprašam ga ... Kdo pa si? BOG (globoko) Jaz sem, ki sem.

Č: Jaz sem, ki ... Saj to je kakor jaz, kakor del mene!

B: Kdo pa si ti?

Č: Jaz ? Jaz sem Martin. A tudi ti si rekel: jaz sem (počasi, začudeno), ki sem ... Jaz sem, ki sem!

B: (globoko) Da! Jaz sem, ki sem ... Tvoj Bog! Nisi vedel, da si del mene?

Č: (pretreseno) Bog je na oni strani!!!

B: Nisi vedel da si del mene?

Č: (jecljaje) Pravzaprav ne – da! Prvič se zavedam, da imava oba v imenu »jaz sem« ...

B: Kaj bi rekel tvoj brat, če bi ga vprašal po imenu? Pa tvoja sestra?

govori GOSPOD.«

Potem je GOSPOD iztegnil svojo roko in se dotaknil mojih ust; GOSPOD mi je rekel:

»Glej, svoje besede polagam v tvoja usta.

Glej, postavljam te ta dan nad narode in kraljestva, da ruješ in podiraš, da uničuješ in rušiš, da zidaš in sadiš.«

Iz svetega evangelija po Luku

Rad bi hodil za Jezusom

Lk 9, 57-62

Ko so potovali, mu je med potjo nekdo rekel: »Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš.« Jezus pa mu je dejal: »Lisice imajo brloge in ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.« Nekomu drugemu pa je rekel: »Hodi za menoj!« A ta je dejal: »Gospod, dovôli mi, da prej grem in pokopljem svojega očeta.« Rekel mu je: »Pústi, naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo!« Spet drug mu je rekel: »Hodil bom za teboj, Gospod, a dovôli mi, da se prej poslovim od svojih domačih.« Jezus pa mu je dejal: »Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.«

DELO PO SKUPINAH

Uvodna molitev

O Bog, izvršiti moram delo, ki si ga zaupal prav meni

O Bog, ustvaril si me zase,
da ti služim na svoj način.
Izbral si me za delo,
ki ga nisi namenil drugim.
Nisi me ustvaril brez določenega namena,
ampak zato, da delam dobro.
Izvršiti moram delo, ki si mi ga zaupal.
Na mestu, ki si mi ga odkazal,
moram biti angel miru, duhovnik resnice.
Ni treba, da to na zunaj kažem-
temveč dejansko izpolnjujem tvojo voljo
in ti v svojem poklicu služim.

Moj Bog, ti in samo ti si moder in vseveden.
Veš in vse si določil,
kar se bo z nami zgodilo
od prvega do poslednjega.
Mojo usodo poznaš iz leta v leto,
dokler bom živel,
vse si določil vnaprej razen greha.
Vsak dogodek mojega življenja mi je v dobro,
ker prihaja od tebe.
Iz leta v leto me vodiš
po svoji čudoviti božji previdnosti
od mladih nog do starosti
z najpopolnejšo modrostjo in največjo ljubeznijo.
(John Henry Newman)

Narava je pojav, do katerega zavzamemo nek določen odnos. Ni vedno naklonjen njej. Danes naj bo drugače. Upali smo na lepo vreme, lahko pot, prijetne sogovornike, lahke nahrbtnike ter še en lep dan. Toda, vse je pravzaprav odvisno od nas samih. Kako sem se odločil preživeti današnji dan? Sem vstal z levo nogo in poskrbel, da je slabe volje še kdo? Lahko komu dan še polepšam? Je res samo narava tista, ki mi danes ponuja lepote sveta? Kaj pa ji jaz lahko ponudim?

Ob svitanju slišati
tiho ptičjo pesem.
V svežem zraku
nekajkrat krepko zadihati.
Pisani cvetlici, ki pogleduje
čez ograjo, veselo prikimavati.
Sedeti pod senčno streho
starega drevesa.
Človeku, ki ga imamo radi,
hvaležno pogledati v oči.
Na koži čutiti toplo sonce.

Vzemi si čas za prijaznost – saj je pot k sreči.
Vzemi si čas za sanje – popeljejo te med zvezde.
Vzemi si čas za to, da ljubiš in si ljubljen – to je privilegij bogov.
Vzemi si čas in se ozri naokrog – dan je prekratek, da bi bil sebičen.
Vzemi si čas za smeh – ki je glasba duše. (stara angleška molitev)

- brez katerih ne moreš živeti
- ki so v tvojem življenju pustili pečat
- ki jih videvaš vsak dan
- ki jih vidiš malokrat

Osredotoči se resnično na ljudi, ki vedo koliko ti pomenijo in ljudi, ki jim boš to povedal danes, jutri ali ko prideš v dolino.

Sreda - STAVIM NA POT

Jezus potuje in oznanja

Navsezgodaj, ko je bilo še čisto temno, je vstal, se odpravil ven na samotni kraj in tam molil. Simon in njegovi tovariši so mu sledili. Ko so ga našli, so mu rekli: »Vsi te iščejo.« Rekel jim je: »Pojdimo drugam, v bližnja naselja, da bom tudi tam oznanjal, kajti za to sem prišel.« (Mr 1, 35-38)

Do krajev,
kamor se spleča iti
ni nobenih bližnjic.
(Beverly Sills)

Ne hiti.
Ne skrbi.
Tu si samo
na krajšem obisku.

*Ne pozabi se ustaviti
in poduhati cvetlice.*
(Walter Hagen)

Cilj

Spoznati se med seboj, odkriti talente, ki so nam dani ter sposobnosti in znanja, ki smo jih osvojili, in ugotoviti, kako lahko z njimi naredimo naše enotedensko druženje lepše in prijetnejše. Preko pogovora in stavkov iz SP odkrivati poklicanost.

Tema

Stavim na Poklicanost

Spoznavanje

Medseboljno spoznavanje je ključnega pomena za dobro delo v skupini, zato mu namenimo dovolj časa (1 uro). Že prvi dan se potrudimo naučiti čimveč imen in k temu spodbudimo tudi skupino.

* Uporabimo svojo domišljijo in si zamislimo, kako bi bilo, če bi bila naša skupina cel teden na Uskovnici sama. Brez ostalih udeležencev, brez kuharic in ekonomov, morda celo brez elektrike bi skušali čim lepše preživeti cel teden. Udeleženci naj se predstavijo in navedejo tiste svoje talente, sposobnosti ter znanja, s katerimi bi lahko pripomogli k čim lepšemu vzdušju (morda kdo dobro kuha, drugi zna zabavati ljudi z igranjem na instrument, tretji je morda skavt, ki zna preživeti tudi izven civilizacije, četrti je dober organizator, peti pridno uboga ostale ...).

* Naučimo se imen: skušajmo se naučiti čimveč imen, da nam bo cel teden lažje in da se bo čim manj stavkov začelo z „ej, ti tam ...“ Metod za učenje je ogromno (zeleni krokodil, podajanje žoge ...). Lahko pa vsak napiše svoje ime

na listek, ki jih zberemo skupaj. Nato vsak izžreba eno ime, ki ga „vrne“ lastniku. Te listke lahko obdržimo skozi celodnevno delo v skupini kot „plonk-listke“.

Odkrivanje poklicanosti

* Refleksija predavanja: povzeti predavanje in iz njega potegniti čimveč iztočnic za nadaljni pogovor. Vsak pove svoj vtis o predavaju in kaj se mu je najbolj vtisnilo v spomin.

* Vprašanja (odgovorimo na 5 vprašanj):

Kaj je poklicanost?

Nas je Bog res poklical?

Nam je Bog dal talente?

Ali si upamo uresničiti svoje darove in talente?

Kdo nam bo stal ob strani?

* Dejavnost: Udeležence razdelimo v 5 skupin. Vsaki postavimo eno izmed zgoraj navedenih vprašanj. Vsaka skupina svoje misli strne na plakat. Animatorji niso vključeni v skupine, jim pa pomagajo. Sprva udeleženci razmišljajo sami, nato jim animatorji postopno delijo listke, na katerih so misli (iz svetega pisma ali iz drugih virov), ki jim lahko pomagajo pri iskanju odgovorov. Te misli lahko prilepijo na plakat, če se z njimi strinjajo, lahko jih popravijo, če se z njimi le delno strinjajo ... Nato vsaka skupina predstavi svoj odgovor. Sledi pogovor, ki ga usmerja animator; le-ta naj poskrbi tudi za ustrezen povzetek in zaključek razmišljanja.

Pripomočki

Za vsako vprašanje so pripravljene 4 listki, ki jih animator deli posameznim skupinam.

državljan/ka – del slovenske skupnosti. Študent, dijak – nekdo, ki gradi šolski sistem. Otrok – član družine. Danes – ta teden - si pomemben član uskovniške skupnosti. Zaradi tebe je Uskovnica bogatejša. Kaj pa ti? Kdo bogati tebe?

»Kaj pa bi vi radi?«

»Nekoga, ki bi ga ljubil... spoštoval... in imel zelo rad.

Nekoga, s katerim bi se smejal, ko bi šlo vse narobe...

nekoga, ki se ne bi bal ljubiti mene... nekoga, ki me potrebuje.« (D. Steel)

Živeti v skupnosti pomeni živeti v simbiozi z drugimi. Vedno nekdo računa nate, upa na tvojo pomoč in tudi ti se lahko zanesesh nanj. Vedno je nekje nekdo, za katerega si koristen.

Prijatelji, tovariši, ljubimci so tisti, ki ravnajo z nami, kot da smo najdragocenejši.

Najbližji so nam tisti, ki najbolj razumejo, kaj nam pomeni življenje;

ki čutijo do nas tisto, kar čutimo sami;

ki so povezani z nami, v zmagoslavju in nesreči;

ki premagajo urok naše osamljenosti.

(H. A. Mayers)

Biti sam ali osamljen sta dve popolnoma različni stvari. Ko si sam te najlažje doseže Bog s svojim tihim šepetom in vabilom. Če si osamljen, pa je okoli tebe lahko tisoče ljudi, pa ti ne more pomagati čisto nihče. Vendar se za takšno odločitev odločiš sam.

Premisli, naredi si seznam ljudi (napiši):

- ki jim zaupaš
- ki jih ljubiš
- ki jih imaš rad

v tuje kraje. Dovolj je, da stopimo
v sosednje stanovanje, v sosednjo ulico.

...

Le smer je potrebno izbrati.

Jedro človeške narave
korenini v desetisočih vsakdanjih dobrih delih,
ki zaznamujejo naše dni.
(Stephen Gould)

Mar je pomembno dodati še kaj? Ne. Potrebno je samo
prisluhnuti sebi, odpreti svoje srce, spoznati skrivnost svoje
duše, začutiti hrepenenje in Njegovo bližino.

Torek - STAVIM NA SKUPNOST

Kdor ni proti nam, je za nas
*Janez mu je rekel: »Učitelj, nekoga smo videli, da je v
tvojem imenu izganjal demone, in smo mu branili, ker ni
hodil za nami.« Jezus pa je rekel: »Ne branite mu! Nihče
namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in
takoj grdo govoriti o meni. Kdor ni proti nam, je za nas.
Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste
Kristusovi – resnično, povem vam –, zagotovo ne bo izgubil
svojega plačila.« (Mr 9,38-40)*

Človek je v vsem in povsod
družbeno bitje, tudi v ljubezni
in tudi v zakonu.

Sam je lahko čudak ali samorastnik.
(Vital Vider)

Vsak človek je del skupnosti. Tudi ti. Si človek – del
človeške skupnosti. Si kristjan/ka – Božji otrok. Si

KAJ JE POKLICANOST???

S poklicanostjo ne označujemo "izbire poklica".
Slediti poklicanosti pomeni prodreti čim dlje v
življenjskih usmeritvah.

Poklicanost pogojuje našo življenjsko izbiro.
Z njo posameznik uresniči življenjska pričakovanja,
se uveljavi in doseže srečo.

Poklic je dar, ki ga prejmemo in uresničimo v
pogovoru z Bogom, ki prevzame pobudo;
človek odgovarja z zaupanjem in je hvaležen za dar.

Poklicanost je sprejetje božjega življenja.
Prvi obvezni odgovor je: Življenje je božja volja.
Prvi DA, ki ga lahko izrečemo Bogu,
je namenjen življenju.

NAS JE BOG RES POKLICAN???

Gospod me je poklical v materinem telesu,
mi dal ime že v materinem naročju. (Iz 49,1)

Preden sem te upodobil v materinem telesu,
sem te poznal;
preden si prišel iz materinega naročja,
sem te posvetil. (Jer 1,5)

Božja stvaritev smo, ustvarjeni v Kristusu
Jezusu za dobra dela; zanje nas je Bog vnaprej
pripravil, da bi v njih živeli. (Ef 2,10)

Vem za načrte, ki jih imam z vami, govori

Gospod: načrte blaginje in ne nesreče, da vam dam prihodnost in upanje. (Jer 29,11)

NAM JE BOG DAL TALENTE???

Vsak ima svoj milostni dar od Boga, eden tako, drugi tako. (1 Kor 7,7)

Različni so milostni darovi, Duh pa je isti. Vsakomur se daje razkritje Duha v korist vseh. Enemu je po Duhu dana beseda modrosti, drugemu v skladu z istim Duhom beseda spoznanja. Drugemu vera po istem Duhu, drugemu po istem Duhu milostni darovi ozdravljanja, drugemu delovanje čudežnih moči, drugemu prerokovanje, drugemu razločevanja duhov, drugemu raznovrstni jeziki, drugemu razlaganje jezikov. Vse to pa uresničuje en in isti Duh, ki deli vsakemu posebej, kakor hoče. (1 Kor 12,4.7-11)

Kot dobri oskrbniki mnogotere Božje milosti strežite drug drugemu z milostnim darom, kakor ga je kdo prejel. (1 Pt 4,10)

On daje modrost modrim in razumnost razumnim. (Dan 2,21)

ALI SI UPAMO URESNIČITI SVOJE DAROVE IN TALENTE???

Vse zmorem v njem, ki mi daje moč. (Flp 4,13)

Zaupaj vase! Zaupaj v svoje sposobnosti!

Poklicanost je ponavadi nekaj, kar nam je blizu, nekaj lepega in brez katerega ne moremo živeti. To je lahko glasba, ki nas napolnjuje in bogati naš vsakdan, lahko je to narava in zato se nekdo odloči, da bo tesar, gozdar ali kaj podobnega. Veliko je ljudi, ki so jim blizu živali in tako se odločijo za delo z njimi.

Poslanstvo je tisti del mene, kjer se počutim resnično doma. Večina ljudi rada dela z ljudmi in tako se odločijo za delo z njimi. Delajo v šolah, na uradih, zavodih, misijonih... to so tudi vsi ostali poklici in izobrazbe, ki se jih učimo. Poklic lahko pomeni tudi katerokoli vlogo, ki jo igramo v življenju. Biti hči, brat, prijatelj ali mati – tudi to so naša poslanstva, za katera živimo. S katerimi se odlikujemo.

Velikokrat besedo *poklicanost* povezujemo z duhovništvom, ker naj bi Bog poklical mlade k služenju Njemu. Pozabljamo pa na to, da so vsa poslanstva, naše ljubezni in možnosti Njegova volja in izbira za nas. On je bil tisti, ki nam je to položil v zibko našega življenja. So poklici, ki jih živimo – dosmrtni. Biti otrok, brat, mati – to so vloge, ki jih živimo vse življenje. Ne moremo reči: sedaj pa ne bom več mati ali oče.

Zelo pomembno je biti dober človek!

Po krščanskem pojmovanju je vsak človek »ustvarjen po božji podobi,« kakor poroča Sveto pismo, in se mora v življenju prizadevati za dobro. (Berta Golob)

Vsak od nas je poklican, da izbere smer in pojde v kraj, kamor je namenjen Gospod. Ni potrebno, da odhajamo daleč,

Kapljica

Ponedeljek - STAVIM NA POKLICANOST

Prvi dan kapljice. Ura puščave, kjer se bomo učili biti sami s sabo. Nekateri mogoče prvič. Naj to ne bo neprijetna izkušnja. To je ura, ki je namenjena le tebi in Njemu. Ura, ki naj bi bila najbolj intimen del dneva zate.

Razmišljaš lahko o temi dneva, o evangeliju današnjega dne ali pa preprosto o stvareh, ki so pustile na tebi neizbrisen pečat, stvareh, ki si jih želiš še dolgo zapomniti in se jih spominjati.

Molk je le odmev pozabljenih besed iz večnosti.
(Rafko Vodeb)

Rad bi hodil za Jezusom

Ko so potovali, mu je med potjo nekdo rekel: »Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš.« Jezus pa mu je dejal: »Lisice imajo brloge in ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.« Nekomu drugemu pa je rekel: »Hôdi za menoj!« A ta je dejal: »Gospod, dovôli mi, da prej grem in pokopljem svojega očeta.« Rekel mu je: »Pústi, naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo!« Spet drug mu je rekel: »Hodil bom za teboj, Gospod, a dovôli mi, da se prej poslovim od svojih domačih.« Jezus pa mu je dejal: »Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.« (Lk 9, 57-62)

Med tisoči drevesi
si me izbral,
med tisoči drevesi zaznamoval.
(Tone Kuntner)

Brez skromnega, pa vendar razumnega zaupanja
v lastne moči ne morete biti uspešni niti srečni.

Če misliš, da zmoreš, zmoreš.
Če misliš, da ne zmoreš, ne zmoreš.

Vaša vera v uspeh je v začetku negotovega
podviga edina stvar (zapomnite si, edina),
ki zagotavlja uspešen rezultat vašega ravnanja.

KDO NAM BO STAL OB STRANI???

Modril te bom in te učil
na poti, po kateri moraš hoditi,
svetoval bom, moje oko je nad tabo. (Ps 32,8)

Gospodu priporočaj svoja dela
in tvoji načrti se bodo uresničili. (Prg 16,3)

Gospod podpira vse, ki padajo,
vzdiguje vse, ki so upognjeni. (Ps 145,14)

Omagujočemu daje moč,
onemoglemu povečuje vzdržljivost.
Mladenci omagujejo in pešajo,
mladci se spotikajo in padajo,
tisti pa, ki zaupajo v Gospoda,
obnavljajo svojo moč,
vzdigujejo trup kakor orli,
tekajo, pa ne opešajo,
hodijo, pa ne omagajo. (Iz 40,29-31)

Zaključna molitev

Potrebuješ nas, Gospod

Triintrideset let si živel na tej zemlji.

To ni bilo zadosti.

Nisi mogel ljubiti, kakor ljubi mati-
zato potrebuješ matere.

Nisi mogel skrbeti za družino-
zato potrebuješ očete.

Nisi mogel pomagati bolnikom naših dni-
zato potrebuješ zdravnike in bolniške sestre.

Nisi mogel našim sodobnikom
lomiti Kruh življenja-
zato potrebuješ duhovnike.

Potrebuješ nas vse,

da na tem svetu dovršimo, kar si ti začel.

Potrebuješ nas, da delaš čudeže:

čudeže tehnike in znanosti,

čudeže služeče ljubezni in dobrote,

čudeže miru...

Tudi po mojem srcu in po mojih rokah,

po mojem razumu in po mojem delu

hočeš narediti svet bolj človeški-

kajti pri srcu ti je današnji svet,

ljubiš moje sodobnike.

(Alfonso Pereira)

Hodim redno k sveti maši?

Redno obhajam zakramente?

Sem sposoben kdaj tudi potrpeti za zvestobo Božji volji?

Imam moč potrpljenja?

Sem pripravljen zaradi ljubezni do Jezusa potrpeti tudi
zasmeh?

Ali pač menim, da Boga sploh ne potrebujem?

5. IN NA KAJ STAVIŠ TI?

A)

Ne dopusti, Gospod, da bi se zadovoljil s povprečnim
življenjem. Bodi kvas mojega življenja: prodri v najglobljo
notranjost mojega bitja, da bom, od tvoje milosti prekvašen,
postal kvas za vse, ki žive ob meni. (Fernand Lelotte)

V kratki tišini premislimo še, če je bilo morda še kaj, kar ni
bilo prav storjeno v našem življenju.

Meditativna glasba

Kratka navodila za spovedovanje.

B)

Kako se obnašam do svojih sovrstnikov, prijateljev?
 Kakšen odnos imam do njih?
 Sem jim pripravljen prisluhnuti?
 Se iz njih norčujem?
 Jih morda zaničujem?
 Ali o njih širim lažne govorice?
 Jih obrekujem?
 Koga sovražim?
 Imam navado poniževati?
 Ali sem ljubosumen na uspehe drugih?
 Kaj storim za krivice, ki se dogajajo mojim bližnjim?
 Spoštujem svoje starše, brate, sestre, sorodnike, sosede, sošolce?
 Se jim znam tudi kdaj zahvaliti?
 Pa ljubezen do fanta, do dekleta?
 Ali vajino skupno pot spremlja molitev, krščanska načela?
 Ima Bog mesto v vajini zvezi?

Meditativna glasba

4. STAVIM NA KRISTUSA

A)

Gospod, vsa človeška vprašanja, vsa človeška iskanja imajo najbrž samo en smisel: izvir človeka iskati v tebi, ga odkrivati v tebi in končno dojeti, da se za vsemi našimi vprašanji skriva le hrepenenje po tebi ...(Joseph Timmermann)

B)

Znam prisluhnuti Jezusu in njegovim besedam?
 Prebiram Sveto pismo?
 Se zatekam k molitvi?

Dopoldne: predavanje mag. Marjete Cerar

Popoldne: delo po skupinah /vključeni smo v skupnost, skupnost me oblikuje/

Večer: sv. maša, veseli večer

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Prerodi me, Gospod (Ko bi govoril) /168/

Molitev: Angel Gospodov, Tebe ljubim stvarnik moj

Cin cin

Jaz: Halo!

Kaplan: Živjo, tukaj kaplan. Najprej se ti opravičim, ker te kličem tako zgodaj. Saj veš danes peljem otroke na Čarno jezero. Ampak te ne kličem zaradi tega.

Jaz: Aja?

Kaplan: Mogoče že veš, da gremo jutri z mladinskim veroukom na izlet v naravo in želim, da se nam pridružiš tudi ti. Veš, kako lepo se bomo imeli, če nas bo več. Saj lahko računam na tebe?

Jaz: Bom še videla. Vprašala bom še Metko in Vida. Ti sporočim popoldan, ko pridem v župnišče.

Kaplan: Lep dan.

Jaz: Čau čau

Jaz: O fino, da sem vaju srečala. Vesta, da nas je kaplan povabil jutri v hribe. Ampak jaz grem le, če gresta tudi vidva.

Metka: Oh, meni se ne da.

Vid: Kaj, da bi šel s kaplanom v hribe!? Ni govora!

Vidve pa kar pojdita. Jaz bom ostal doma.

Jaz: Pa mi je kaplan obljubil, da se bomo imeli lepo. Veliko bomo peli, se smejali, na koncu pa šli še na sladoled.

Metka: OK, potem pa grem tudi jaz.

Vid: Daj no Metka, to ni zate. Tebi nekdo samo omeni sladoled, pa že letiš. Kaj se dogaja s teboj?

Kaplan: Kako lepo, da sem vas srečal. Gremo jutri? Ostali so zelo veseli, da se nam boste pridružili. Zato računam na vas.

Jaz: Veš kaplan, mi se še pregovarjamo, tako da ne vemo, kaj bo iz te juhe.

Kaplan: Veste kaj, če boste držali skupaj, se vam ne more zgoditi nič hudega. Vam povem eno zgodbico? Vsak od vas ima vžigalico. Posamezno vžigalico prelomiš brez težav. Če pa daste vžigalice skupaj, jih prelomite veliko težje. Zato vam svetujem, da kot prijatelji držite skupaj. Več pa vam povem jutri na pohodu.

Včasih je težko držati skupaj. Vsak poskuša uveljaviti svojo voljo. Zato si v današnjem dnevu pomagajmo, držimo skupaj ter se odpovejmo trmoglavosti.

Božja beseda: glej evangelij dneva *Mr 9,38-40*

Molitev skupine: /dežurna skupina pripravi kratko molitev, ki se navezuje na tematiko dneva in evangelija/

Pesem: Oče združi nas /153/

Izvršiti moram delo, ki si mi ga zaupal.

Na mestu, ki si mi ga odkazal, moram biti angel miru, duhovnik resnice.

Ni treba, da to na zunaj kažem – temveč dejansko izpolnjujem tvojo voljo in ti v svojem poklicu služim. (John Henry Newman)

B)

Izkoriščam talente, ki mi jih je dal Gospod?

Sem mu hvaležen zanje?

So moje dolžnosti kot so učenje, delo, študij na prvem mestu?

Se znam sprejemati takšnega kot sem?

Znam tudi druge sprejemati v njihovi drugačnosti?

Kakšen je moj odnos do droge, alkohola?

Ali sem jaz tisti, ki vedno želi biti v središču pozornosti?

Imam navado koga zapostavljati, poniževati?

Meditativna glasba

3. STAVIM NA SKUPNOST (ŽIVLJENJE)

A)

Gospod, daj, da nikdar ne zaprem svojega srca za druge. Daj, da nikoli ne porečem: »Ne razumem vas,« da se ne zaprem brezbrizno v svoj urejeni svet, v katerem ni prostora zanje.

Daj, da nikdar na nikogar ne obesim oznake kakršne vidimo po muzejih ali v kartotekah: »Ta je tale in tale.« Gospod, pomagaj mi, da svojih prijateljev nikdar ne bom klasificiral. Pač pa mi pomagaj, da bom na obrazu slehernega izmed njih znal razbrati zabrisane poteze otroka, kar je bil vsakdo nekdanj. (Lucien Jerphagnon)

Tudi to bi bila krivda za obsodbo,
saj bi zatajil Boga tam zgoraj.
Mar sem se veselil, če je moj sovražnik padel,
vriskal, da ga je zadelo zlo?
Saj nisem pustil, da bi se bila zmotila moja usta
in bi mu bil s kletvijo privoščil smrt.
Mar kot človek prikrivam svoje grehe,
skrivam krivdo v svojih prsih?
Ker se bojim velike množice
in me je strah pred prezirom rodov,
bi molčal in ne prišel skozi vrata!

Pesem: Prerodi me, Gospod /168/

1. UVOD

A)

Moj Bog, daj da prosti trenutki tega dneva ne bodo neploden čas, ko bi se moja duša daleč od sebe zgubljala v sivem dolgočasju ali prazni raztresenosti .
Daj, da se vsaka minuta moje sproščenosti uglesi s harmonijo sveta, kjer si ti pričujoč, naj bo odsev tvoje slave v mojem srcu. (Daniel Rops)

Meditativna glasba

2. STAVIM NA POKLICANOST

A)

O Bog, ustvaril si me zase, da ti služim na svoj način.
Izbral si me za delo, ki ga nisi namenil drugim.
Jaz sem samo člen verige, ki veže veliko občestvo duhovnih bitij.
Nisi me ustvaril brez določenega namena, ampak zato, da delam dobro.

BOŽJA BESEDA

Berilo iz pisma apostola Pavla Kološanom

Eno telo in veliko telesnih delov

1 Kor 12, 12-29

Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega telesnega dela, ampak iz več delov. Če bi noga rekla: »Ker nisem roka, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Če bi uho reklo: »Ker nisem oko, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Kje bi bil sluh, ko bi bilo vse telo oko? Kje bi bil vonj, ko bi bilo vse telo sluh? Tako pa je Bog vse posamezne telesne dele razpostavil po telesu, kakor je hotel. Ko bi bilo vse skupaj en sam telesni del, kje bi bilo telo? Tako pa je veliko delov, telo pa je eno. Ne more oko reči roki: »Ne potrebujem te,« tudi ne glava nogam: »Ne potrebujem vas.« Še več, telesni deli, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo, medtem ko ugledni tega ne potrebujejo. Da, Bog je sestavil telo in skromnemu namenil več časti, da v telesu ne bi bilo razprtije, marveč bi telesni deli enako skrbeli drug za drugega. Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli, če je en del v časti, se z njim veselijo vsi. Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa.

Iz svetega evangelija po Marku

Kdor ni proti nam, je z nami
Mr 9,38-40

Janez mu je rekel: »Učitelj, nekoga smo videli, da je v tvojem imenu izganjal demone, in smo mu branili, ker ni hodil za nami.« Jezus pa je rekel: »Ne branite mu! Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. Kdor ni proti nam, je za nas. Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam –, zagotovo ne bo izgubil svojega plačila.«

DELO PO SKUPINAH

Molitev

Gospod, odpri nam oči, da bomo v življenju vedno znova spoznavali bogastvo našega sobivanja, sodelovanja v različnih skupnostih.

Prosimo te, da nam v vsaki od skupnosti, katerih del smo, pomagаш sprejemati in razvijati odgovornosti. Nakloni nam duha požrtvovalnosti, da bomo z veseljem svoj čas, svoje znanje namenili tudi za dobro skupnosti.

Gospod, hvala ti, ker imamo možnost povezovanja v skupnosti ter za vse ljudi, ki jo sestavljajo. Blagoslavljaljaj nas, naše delo in naše misli.

Iz Jobove knjige

Vabilo k spreobrnjenju
Job 31, 3-34

Mar sem hodil za goljufijo,
je hitela moja noga za prevaro?
Naj me pretehta na pravični tehtnici
in Bog bo spoznal moje poštenje!
Mar je moj korak skrenil s poti
in mi je srce hodilo za mojimi očmi,
da se je madež prijel mojih rok?
Mar mi je oko uhajalo za žensko,
da sem prežal na vrata svojega soseda?
Mar sem preziral pravico svojega hlapca
ali svoje dekle, ko sta prišla v spor z menoj?
Mar sem odrekel revežem, kar so želeli,
sem pustil, da so vdovi ugašale oči?
Sem svoj zalogaj pojedel sam
in sirotek ni jedel od njega?
Mar sem gledal, ko je kdo ginil brez obleke,
ko je bil ubožec brez odeje?
Kaj me niso blagoslavljalja njegova ledja,
ko se je grel pod volno z mojih ovac?
Mar sem kdaj s svojo roko zamahnil proti siroti,
ker sem videl pri vratih korist zase?
Mar sem imel zlato za svoje zatočišče
in sem suhemu zlatu govoril: Moje upanje?
Mar sem se veselil, da imam veliko premoženje,
da je moja roka veliko pridobila?
Mar sem gledal k soncu, ki sije,
ali k luni, ki svetla potuje,
in mi je srce uhajalo na skrivnem,
da sem jima z roko pošiljal poljube?

Meditativna glasba

Pesem: Ko v temni noči /100/

DREVO, KORENINE IN ZEMLJA

(Tema: mnoge stvari so nam podarjene, v slogi je moč, odvisnost od drugega)

Sredi gozda je stalo mogočno drevo. Bilo je najveličastnejše daleč naokoli. Nekega dne so korenine rekly drevesu: »Res je, vsakdo, ki te vidi, občuduje tvojo mogočnost in lepoto. Imaš najbolj gladke liste, najnežnejše cvetove in najslajše sadeže od vseh dreves v gozdu. Po pravici si ponosno na svoj sijaj, daj si najmogočnejše od vseh dreves. Toda, ali si kdaj pomislilo na nas, tvoje korenine? Čeprav nas nihče ne vidi in ne slavi, ti pravne dajemo moč, da se tvoja krošnja vzdiguje visoko nad druge. Nimamo lepote, a tvoja veličastnost sloni na nas. Me same nimamo vonjav, vendar te zalagamo s prijetnim vonjem, ki se izloča iz tvojih bogatih cvetov. Čeprav se zdi, da smo neplodne, te oskrbujemo s sokom, da lahko rodiš bogate sadove. Skratka, vse, kar imaš, je naše, drago drevo. Drevo je dobro, kolikor so dobre njegove korenine.

Takrat je posegla vmes še zemlja: »Moje drago drevo in moje drage korenine! Ali še niste opazili, da je zemlja najmanj priznana in da jo najmanj slavijo? V resnici vam daje vse, kar imate, in vam omogoča to, kar ste. Brez mene ne bi bilo niti drevesa niti korenin. Oboje držim v svojih ljubečih rokah. V mojem objemu najdete hrano, varnost in moč. Jaz vas vzdržujem. Dajem vam vodo in življenje. Vi vsi. Korenine, deblo, veje, listi, cvetovi in sadeži, ste moji otroci. Vse, kar premorete, izhaja od mene – iz zemlje« (*Zgodbe za dušo*)

Cilj

Današnje delo po skupinah naj v posamezniku zbudi čut za skupnost. Kako velik dar je lahko, da smo del številnih skupnosti, ki nam bogatijo življenje in nas sooblikujejo. Pomembno je, da posameznik tudi začuti, da je tudi on tisti, ki lahko stori nekaj za dobro skupnosti.

Tema

Stavimo na skupnost (človeku ni dobro samemu biti).

Vključeni smo v skupnost

* Predstavitev tematike v obliki pogovora: Vsak posameznik je tekom svojega življenja vključen v različne skupnosti in v teh igra svoje vloge. Z rojstvom postanemo člani družine, državljani svoje države, meščani oziroma vaščani kraja, v katerem živimo, s krstom božji otroci in kristjani, s šolanjem učenci, dijaki in študentje različnih izobraževalnih ustanov ... Skoraj vsaka naša aktivnost (petje v pevskem zboru, animiranje otrok na oratoriju, igranje košarke v košarkarskem klubu ...) je torej vezana na določeno skupnost. Mi smo del nje in ona predstavlja del našega življenja.

* Dejavnost: S kratko vajo spoznajmo naš odnos do skupnosti. Le redkokdaj se zgodi, da bi komu pripovedovali svojo življenjsko zgodbo. Zato napravimo tale poizkus:

- vsak pri sebi nariše shemo, katerim skupnostim pripada, kaj mu je dano v posamezni skupnosti (prijatelji, dobro počutje, občutek koristnosti, razvijanje talentov, zabava, sprostitvev, učenje ...)

- nato skušajmo določiti tisto skupnost oz. skupino, s katero se čutimo najbolj povezani, s katero preživimo največ časa in največ pomembnih trenutkov. Lahko je to razredna skupnost ali skupina v župniji, športno moštvo ali katerakoli skupina, s katero smo povezani;

- poskušajmo napisati svojo avtobiografijo, ki bo izražala odnos do tiste skupine: kako in kdaj smo jo spoznali, kako smo vanjo vstopili, kakšne so pozitivne ali negativne značilnosti, ki jih v njej opažamo, kakšno je naše obnašanje do oseb v njej, kakšen vpliv ima na nas ta skupina, kaj smo z njo pridobili ...

- ob koncu se razdelimo po naključnih parih, morda s kom, ki ga ne poznamo prav dobro, in mu pripovedujemo svojo življenjsko zgodbo.

Skupnost me sooblikuje – kdo sem torej?

V skupini naj se po krajši predstavitvi tematike in zgornji vaji razvije debata, v kateri naj udeleženci razmišljajo o naslednjih vprašanjih. Vzemite si čas za pogovor, za različna mnenja – spodbujajte vse člane, da povejo kaj o svojih izkušnjah s skupnostmi ...

** Vprašanja: Največje bogastvo človeka so odnosi, ki jih razvija in pogloblja celo življenje. Odnos do sebe, do Boga, do sočloveka, do narave ... Skupnost igra pri tem veliko vlogo. Kaj bi ljudje eden brez drugega ... Naše vrednote, cilji in interesi so povezani z 'bivanjem' v določenih skupnostih, ki smo si jih izbrali za svoje.*

V katerih skupnostih živim, se razvijam, učim, sproščam svoje potencialne ...?

Kakšne vloge igram v posameznih skupnostih (sin/hčerka, meščan, študent, kristjan,) in kakšne odgovornosti mi prinašajo te vloge?

BOŽJA BESEDA

Iz svetega evangelija po Luku

Jezus pošlje dvainsedemdeset učencev
Lk 10, 1-12

Potem je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval iti. Rekel jim je: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! V katero koli hišo pridete, recite najprej: ›Mir tej hiši!‹ In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir povrne k vam. V tisti hiši ostanite ter jejte in pijte, kar vam dajo, kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodite iz hiše v hišo. V katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, s čimer vam postrežejo. Ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim govorite: ›Približalo se vam je Božje kraljestvo.‹ V katero koli mesto pa pridete in vas ne sprejmejo, pojdite na njegove ulice in recite: ›Tudi prah vašega mesta, ki se je prijel naših nog, otresamo na vas, vendar védite, da se je približalo Božje kraljestvo.‹ Povem vam: Sódomi bo na tisti dan laže kakor temu mestu.«

Delo po skupinah

Ovrednotenje in izpolnjevanje anket

INTONACIJA DNEVA

Pesem: K tebi Bog /78/

Jaz: Minil je teden dni, odkar smo se srečali prav tu na Uskovnici. Kako lepo. Vem, da so se nekateri, ki so bili prvič tu gori, prvi dan počutili nelagodno. Ampak verjamem, da so to slabo počutje kmalu odpravili in se potem počutili bolje, predvsem pa sprejete.

Upam, da bodo vsi lahko čez nekaj let rekli: On/ona je oseba, ki sem jo prvo spoznal/spoznala na Uskovnici. Sama vem, kako lepo je, kadar srečam to osebo.

Na poti v tem tednu smo spoznali marsikaj lepega. Spoznali nekaj, kar nas bo spremljalo tudi v dolini. Za marsikatero stvar smo se morali potruditi. Trudili smo se na pohodu, na pripravah na mašo, v skupini ... imeli pa smo tudi precej časa za pogovor in spoznavanje. Kako lepo je spoznati nekoga, ki podobno misli kot jaz.

Upam, da se bomo v dolini srečali in si podarili nasmeh, kakšno lepo besedo ali pa celo objem.

Vsak dan nam prinese novo spoznanje.

Vsak človek nam podari nekaj lepega.

A nad vsem tem dogajanjem bedi On in nam pomaga na naši poti. Izberi pravo pot, ker te bo le ta osrečila. Sedaj pa pogumno novim spoznanjem na pot.

Oče, hvala ti za vse te mlade, hvala ti za te prečudovite trenutke, predvsem pa ti hvala za Uskovnico.

Ob tem pa te prosim za smeh in dobro voljo ter polno življenje na naši poti.

Kaj lepega mi prinaša članstvo v posameznih skupnostih, katerih del sem?

Katere skupine, katerih član sem, mi največ pomenijo?

Katerim skupinam bi se še rad pridružil? Zakaj?

Koristi skupnosti – kaj dajem in kaj dobim?

V slogi je moč. Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem tudi jaz sredi med njimi.

* Vprašanja: V skupini, skupnosti je vedno na kupu zbranih več talentov, idej, izkušenj – zato se lahko izvedejo tudi naloge, projekti, ki jih sam ne moreš realizirati. Skupnost so ljudje, skupni cilji, interesi, nove ideje, nova poznanstva, nove možnosti razvoja svojih talentov ... skupnost je dar.

Kaj mi daje posamezna skupina, katere del sem?

Kaj ji prinašam jaz? Katere svoje potenciale sem razvil s pomočjo skupin (petje, igranje inštrumenta, poslušanje in razumevanje drugih, pomoč drugim, igranje košarke ...)

* Dejavnost: Krog zaupanja

Za večje zaupanje udeležencev skupine in večjo skupinsko dinamiko. Udeleženci se razporedijo v krog, tesno drug ob drugem. Eden izmed članov se postavi v sredino, prekriža roke na prsih in zamiži. Ko je pripravljen in ko je pripravljen tudi krog udeležencev, se prostovoljec v sredini 'naredi', kot da pade vznak – ostali v krogu ga seveda lovijo in si ga podajajo po diagonali. Vajo lahko ponovite z večimi prostovoljci.

Ob koncu vaje se lahko razvije krajša refleksija, kako so se udeleženci počutili – jih je bilo strah, so skupini zaupali, so čutili povezanost z ostalimi člani?

Sklep

Ob koncu naj vsak posameznik v tišini napiše tudi sklep. Vzame naj si čas za odločitev, za premislek, kaj lahko s svojimi potenciali stori v dobrobit posamezne skupnosti.

Kaj lahko izboljšam v svoji družini, med sošolci, pri verouku, v župniji, v občini ... v odnosu s prijatelji? Kdo mi pri tem lahko pomaga?

Njihov načrt naj bo čim bolj oprijemljiv in uresničljiv.

Vsak naj sestavi tudi molitev, v kateri naj se zahvali Gospodu, za možnosti, ki mu jih nudi posamezna skupnost in naj ga prosi za pomoč in pogum pri uresnitvi svojega načrta.

napišejo odgovore. Po zadnjem vprašanju položi na sredino plakat, na katerega zapišejo skupna spoznanja, ideje in načrte. O tem se lahko v skupini že sproti pogovarjajo.

Igra

Vsak udeleženec dobi 5 praznih kart (listov), kamor napiše tiste stvari, na katere bi v življenju stavil. Na primer: prijatelje, znanje, uspeh, vero, darovanje... Karte zberemo na kup, jih premešamo in razdelimo posameznikom (ali pa si jih vsak vzame pet sam). Dobljene karte naj si vsak razvrsti od pomembnejše k manj pomembni »vrednoti« in nato skupini pojasni svojo odločitev. Igro lahko igramo dvakrat – prvič kot »na kaj sem stavil v preteklosti« in drugič kot »na kaj bi stavil zdaj«. Animator na koncu poveže odgovore.

Pripomočki

Listi, plakat, pisala.

Cilj

Ovrednotiti svoje »stave«.

Tema

Na kaj staviš ti?

Vprašanja

1. Ali je življenje zame igra?
2. Se prepuščam naključjem ali imam v življenju kakšno vodilo?
3. Imam v življenju kak cilj in idejo kako priti do njega?
4. Kakšni so ti cilji – kratkoročni/dolgoročni?
5. Se ti cilji spreminjajo?
6. Na kaj/koga se zanašam?
7. Kako trdno se lahko zanašam na omenjene stvari, osebe...
8. Ali kdaj molim za pravilno odločitve?
9. Sem v tem tednu kaj novega spoznal/a?
10. Bom še naprej stavil/-a na iste številke ali se mi zdi potrebno kombinacijo nekoliko spremeniti?

Vsebina dela

Udeleženci najprej vsak zase odgovarjajo na vprašanja, kasneje pa se o tem pogovarjajo v skupini.

Dejavnost skupine

Animator razdeli pisala in liste, na katere si lahko udeleženci pišejo svoje odgovore. Nato postavi po eno vprašanje in pusti nekaj trenutkov, da si udeleženci

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Mnogo sem prehodil poti /121/

Molitev: Angel Gospodov ...

Cin cin

Jaz: Metka, si že vstala? Gremo?

Metka: Že že. Samo še vodo natočim, pa že tečem na igrišče, kjer se dobimo.

Jaz: Se vidimo.

Cin cin

Jaz: Vid si že vstal?

Vid: Ja, ja, saj že grem. Samo napravim se še. Dobro, da si poklicala, drugače bi zaspal.

Jaz: Se vidimo na igrišču. Pohiti.

Kaplan: Kako lepo vas je videti. Pa čeprav je eden bolj zaspan kot drugi.

Vsi: Ja, ja.

Kaplan: Tukaj je malo malice, ki jo je pripravila gospodinja. Zato vas prosim, da vsak nekaj vzame in nese. Za enega je vse to preveč.

Pot na hrib bo naporna, a po drugi strani lepa in polna doživetij. Eni bodo imeli več težav, drugi manj, tretji pa nič. Zato si pomagajte in si stojte ob strani.

Upam, da ste dobro obuti ter imate s seboj anorake? Saj veste, da ima dež v Bohinju "ta mlade". Sedaj pa pot pod noge.

Napori nas spremljajo vsak dan. Nekatere naloge opravimo v trenutku, za druge naloge pa potrebujemo predpripravo. Pot skozi življenje je lahko tudi trnjeva.

Vzemimo primer vrtnice: Steblo vrtnice ima trnje. Če jo primemo, nas zbode. Ponavadi pa listi na stebelu to trnje zakrijejo. Trnje nas v tem primeru lahko zelo zbode. A ko pridemo do vrha te rastline, nas tam čaka cvet in ta se nam pokaže v svoji lepoti. Kako čaroben je ta cvet.

Tako pa je tudi z nami. Pohod bo zahteval svoje napore. Premagovati bomo morali ovire. V to bomo vložiti svoj trud. A ko bomo prišli na vrh, bomo občutili lepoto narave, v sebi pa zadovoljstvo, toploto, ki nam bo dajala energijo.

Potrudimo se, da bo naša pot čim lepša. Zato si pomagajmo in spodbujajmo drug drugega, da ne bomo omagali na tej poti.

Oče, ti pa nas varuj in nam pošlji na pot anjele varuhe.

Božja beseda: Glej evangelij dneva *Lk 9, 57-62*

Kapljica

Pesem: Nasmeh v očeh /131/

BOŽJA BESEDA

Berilo iz pete Mojzesove knjige

Božje ljudstvo na poti
5 Mz 1,19-40

DELO PO SKUPINAH

Molitev

Morda se nam zdi včasih življenje le igra na srečo. Loterija. Našo usodo krojijo tisti, ki izžrebajo kroglice, mečejo kocke, delijo karte.

Mi pa le uživamo v igri. Če le ne izgubljammo ...

Dobitne kombinacije ne poznamo.

Katere karte ima v rokah soigralec, lahko le ugibamo.

Na katero polje v danem trenutku položiti svoje žetone ne vemo.

Ali se sploh splača igrati?

Imamo možnost zadeti glavni dobiček?

Najprej je potrebno kupiti srečko. Nekaj vložiti. Se odločiti.

Odločitev... Vedno znova – odločitev...

In posledice odločitve.

Zakaj se nisem odločil drugače?

In kako bi bilo, če bi se...

Pa so številke, ki so bolj pogoste izžrebane?

Obstajajo kombinacije, ki so večkrat izbrane?

Je katera taktika, ki nas gotovo privede do zmage?

Življenje ni igra.

A kljub temu lahko stavim!

Na kaj ...

Na koga ...

In vem – nekatere stvari prinašajo kratkoročni dobiček, druge trajno veselje, srečo.

Izbiram sam.

Z menoj si Ti.

je postal živa duša, poslednji Adam pa oživljajoči duh. Toda ni najprej to, kar je duhovno, ampak to, kar je duševno, potem to, kar je duhovno. Prvi človek je iz prsti, zemeljski, drugi človek pa je iz nebes. Kakršen je bil zemeljski, taki so zemeljski, in kakršen je nebeški, taki so tudi nebeški. In kakor smo nosili podobo zemeljskega, bomo nosili tudi podobo nebeškega.

Iz svetega evangelija po Luku

Prilika o izgubljeni ovci

Lk 15, 1-10

Približevali so se mu vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Kdo izmed vas, ki ima sto ovc, pa izgubi eno od njih, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in gre za izgubljeno, dokler je ne najde? In ko jo najde, jo vesel zadene na rame. Ko pride domov, skliče prijatelje in sosede ter jim pravi: ›Veselite se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila.‹ Povem vam: Prav takó bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.«

»Ali: katera žena, ki ima deset drahem, če izgubi eno, ne prižge svetilke in ne pomete hiše ter skrbno ne išče, dokler je ne najde? In ko jo najde, skliče prijateljice in sosede ter pravi: ›Veselite se z menoj, kajti našla sem drahmo, ki sem jo izgubila.‹ Povem vam: Prav táko veselje bo vpričo Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se spreobrne.«

Tedaj sem vam rekel: »Prišli ste do amoréjskega pogorja, ki nam ga je dal GOSPOD, naš Bog. Glej, GOSPOD, naš Bog, je postavil predte to deželo; pojdi in jo vzemi v last, kakor ti je govoril GOSPOD, Bog tvojih očetov! Ne boj se in ne trepetaj!«

In vsi ste pristopili in rekli: »Pošljimo pred seboj može, da si ogledajo deželo za nas, in naj nam poročajo, kakšna je pot, po kateri bomo šli, in kakšna so mesta, v katera bomo stopili.« Ta beseda mi je bila všeč in vzel sem izmed vas dvanajst mož, po enega iz vsakega rodu. Odšli so, se povzpeli na gorovje in prišli v dolino Eškól. Ogledali so si jo in vzeli v roke nekaj sadežev dežele in nam jih prinesli. Poročali so nam in rekli: »Lepa je dežela, ki nam jo daje GOSPOD, naš Bog.«

Iz svetega evangelija po Marku

Jezus potuje in uči

Mr 1, 35-39

Navsezgodaj, ko je bilo še čisto temno, je vstal, se odpravil ven na samotni kraj in tam molil. Simon in njegovi tovariši so mu sledili. Ko so ga našli, so mu rekli: »Vsi te iščejo.« Rekel jim je: »Pojdimo drugam, v bližnja naselja, da bom tudi tam oznanjal, kajti za to sem prišel.« In prihajal je v njihove shodnice, oznanjal po vsej Galileji in izganjal demone.

ČETRTEK – STAVIM NA KRISTUSA

Dopoldne: predavanje mag. Primoža Krečiča, s. Andreja Godnič OSU

Popoldne: delo po skupinah /Kam gremo, kaj vemo o življenju po smrti, stavim na Kristusa ali stavim na sebe/

Večer: sv. maša, kulturni večer

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Ljubezen me spreminja (Kadar vstaja sonce) /109/

Molitev: Angel Gospodov ...

Jaz: Včerajšnji pohod mi je prinesel zelo velike napore. Ugotovila sem, da sem popolnoma brez kondicije. Ko sem hodila in bila tiho, je še šlo, ko pa sem začela govoriti, sem se malo zaustavila, ker sem potrebovala počitek. Metki je šlo zelo dobro od nog, da Vida niti ne omenjam. On je kar tekkel. Res je, da trenira hip-hop, ampak zaradi tega že ne more teči v hrib. Jaz sem pa sopihala.

Prešnila me je misel: kaj bom v življenju počela? Kaj če bi bila plesalka? Kako lepo bi bilo preplesati celo življenje. Hodila bi od odra do odra in spoznavala ljudi razni dežel. Kako zanimivi so? Mogoče bi bilo bolje, če bi prodajala karte na železniški postaji. Tam je zelo veliko ljudi. A to ni zame. Ves dan bi sedela za mizo, ljudi spoznavala samo bežno in ugotavljala, zakaj se prav ta fant odpravlja v Kranj in ne v Portorož. Saj je vendar poletje.

Kaj pa, če bi delala v kakem laboratoriju? Zmešala bi dve ali pa tri stvari skupaj. Mogoče bi nastal ljubezenski napoj ali pa strup. Kaj pa če bi nastali čokoladni bonbončki z jagodno kremo? To bi bilo pa resnično lepo. Vsi bi me imeli

zavijemo na stran pota. Zato v današnjem dnevu, premislimo ali smo na pravi poti. Ali nas ta pot osrečuje?

Božja beseda: Glej evangelij dneva *Lk 15, 1-10*

Molitev skupine: /dežurna skupina pripravi kratko molitev, ki se navezuje na tematiko dneva in evangelij/

Pesem: Bojim se samote /21/

BOŽJA BESEDA

Berilo iz prvega pisma apostola Pavla Korinčanom

Vstalo telo

1 Kor 15, 35-47

Pa bo kdo vprašal: »Kako so lahko mrtvi obujeni? S kakšnim telesom pridejo?« Neumnež! Kar ti seješ, ne oživi, če ne umre. In to, kar vseješ, ni telo, ki bo nastalo, ampak golo zrno, bodisi pšenice ali česa drugega. Bog pa mu da telo, kakor je določil, in sicer vsakemu semenu lastno telo. Niso vsa živa bitja iz istega mesa, ampak je drugo meso pri ljudeh, drugo pri živini, drugo pri pticah in drugo pri ribah. So nebesna in zemeljska telesa. Toda drugo je veličastvo nebesnih teles, drugo zemeljskih. Drugo je veličastvo sonca in drugo veličastvo lune in drugo veličastvo zvezd. Zvezda se namreč od zvezde razlikuje po veličastvu.

Tako je tudi z vstajenjem mrtvih. Seje se v propadljivosti, obuja pa v nepropadljivosti. Kar se seje v nečasti, vstaja v veličastvu. Kar se seje v slabosti, vstaja v moči. Seje se duševno telo, vstaja duhovno telo. Če obstaja duševno telo, obstaja tudi duhovno. Tako je tudi pisano: Prvi človek Adam

Dopoldne: delo po skupinah /vprašanja, dejavnost, igra/

Popoldne: priprava na spoved, spovedovanje, pogovor

Večer: sv. maša, skupno praznovanje

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Hvalnica /62/

Molitev: Angel Gospodov ...

Jaz: Stavim na ljubezen. Kako lepo bi bilo, če bi vsi stavili na ljubezen. To je res nekaj lepega. Ali ne bi bilo lepo, če bi se vsi razumeli med seboj? Ampak nekega lepega dne je prišel hudič in vse pokvaril. Na ta svet, svet preizkušenj, je prinesel zlo. Če se lahko tako izrazim.

Nekateri ljudje stavijo na kariero. Vso svojo energijo usmerjajo v to. Pozabijo pa na ljudi okoli sebe. Res čudno.

Spet drugi na denar. Denar grabijo na vseh straneh. Kjer koli se da. Ni važno, če ga vzamejo svojemu prijatelju. Čustva soljudi jih ne zanimajo. Samo, da imajo čim več. Iz tega izvira današnja potrošniška družba. Vsak naj bi nosil obleke najboljših znamk, le tako ga družba sprejme medse. Če se ne oblačiš tako, kot zahteva čas, ostaneš sam, samcat na robu družbe.

Nekateri stavijo na prijateljstvo. Zavedajo se, da so brez njih izgubljeni. Prijatelji jim pomenijo vse v življenju.

Kaj pa tisti, ki stavijo na življenje?

Oče nam pušča svobodo. Vsak si lahko izbere svojo pot. Dopusča nam, da na njej stavimo na tisto, za kar mislimo, da je prav. Marsikdaj zapustimo glavno cesto in

radi. Kaj pa če bi me zaradi tega začeli izkoriščati? O tega pa nočem.

Kaj pa če bi bila vzgojiteljica v vrtcu? Otročičkom bi pomagala spoznavati ta svet. Poskušala bi jim pokazati, kako je življenje lepo, pa čeprav bi jih naučila skakati po lužah. Ali pa bi bila ...

Vsak ima željo, kaj bi počel v življenju. Zato je naša prva naloga, da odkrijemo seme, ki čaka v nas. Nekateri ga odkrijejo prej, drugi kasneje. Samo Oče ve, kaj je tisto, v čemer bomo srečni in kar nas bo pripeljalo v nebesa. Zato prepustimo današnji dan Njemu, da nam pomaga najti poslanstvo, ki nas bo osvobodilo.

Božja beseda: Glej evangelij dneva *Mr 10,17-31*

Molitev skupine: /dežurna skupina pripravi kratko molitev, ki se navezuje na tematiko dneva in evangelija/

Pesem: Upaj in veruj /226/

BOŽJA BESEDA

Berilo iz prvega pisma apostola Pavla Korinčanom

Vstajenje mrtvih

1 Kor 12,12-34

Če se oznanja, da je bil Kristus obujen od mrtvih, kako morejo nekateri izmed vas govoriti, da ni vstajenja mrtvih? Če ni vstajenja mrtvih, potem tudi Kristus ni bil obujen. Če pa Kristus ni bil obujen, je tudi naše oznanilo prazno in prazna tudi vaša vera. Poleg tega bi se tudi pokazalo, da smo lažnive Božje priče, ker smo proti Bogu

pričali, češ da je obudil Kristusa, ki ga ni obudil, če je res, da mrtvi ne morejo biti obujeni. Če torej mrtvi ne morejo biti obujeni, tudi Kristus ni bil obujen. Če pa Kristus ni bil obujen, je prazna vaša vera in ste še v svojih grehah. Tedaj so izgubljeni tudi tisti, ki so zaspali v Kristusu. Če samo zaradi tega življenja zaupamo v Kristusa, smo od vseh ljudi najbolj pomilovanja vredni.

Toda Kristus je vstal od mrtvih, prvenec tistih, ki so zaspali. Ker je namreč po človeku smrt, je po človeku tudi vstajenje mrtvih. Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživiljeni, vendar vsak po vrsti: najprej kot prvina Kristus, potem pa tisti, ki so Kristusovi, ob njegovem prihodu.

Iz svetega evangelija po Marku

Kako težko je priti v Božje kraljestvo
(Mr 10,17-23.29)

Ko se je odpravljaj na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje. Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!«

- Pogovorimo se, kaj pomeni večnost, kaj pomeni sodba, kaj so vice, pekel in nebesa.

Stavim na Kristusa ali stavim na sebe

* Igra vlog: Stavim na Kristusa ali stavim na sebe? To razliko poskušajmo prikazati z igro vlog ali reševanjem danih situacij (v stilu: Kaj bi pa ti naredil v tem primeru oz. kakšne so možne rešitve?), kjer ne bi bila toliko bistvena rešitev sama, ampak pot do nje.

Po skupinah igrajo naslednje situacije:

- uspeh /ko stavim na Kristusa, ko stavim na sebe/
- stiska /ko stavim na Kristusa, ko stavim na sebe/
- odločanje /ko stavim na Kristusa, ko stavim na sebe/
- upanje /ko stavim na Kristusa, ko stavim na sebe/

- Odlomek in SP (1 Kor 15): Kristus je vstal od mrtvih, prvenec tistih, ki so zaspali. Ker je namreč po človeku smrt, je po človeku tudi vstajenje mrtvih. Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživiljeni, vendar vsak po vrsti: najprej kot prvina Kristus, potem pa tisti, ki so Kristusovi, ob njegovem prihodu. Nato bo dovršitev, ko bo kraljevanje izročil Bogu Očetu in uničil vsakršno poglavarstvo ter sleherno oblast in moč. Kot zadnji sovražnik bo uničena smrt, kajti vse je položil pod njegove noge.

Sicer pa, kaj bodo dosegli tisti, ki se dajejo krstiti za mrtve? Če mrtvi sploh ne morejo biti obujeni, čemu se še dajejo krstiti zanje? Čemu se tudi mi vsak trenutek izpostavljamo nevarnosti? Na ponos, ki ga imam v Kristusu Jezusu, našem Gospodu, nad vami, bratje, prisegam, da dan za dnem umiram. Kaj mi koristi, če sem se v Efezu po človeško boril z zvermi? Če mrtvi ne morejo biti obujeni, jejmo in pijmo, saj bomo jutri umrli. Nikar se ne dajte zapeljati.

Pa bo kdo vprašal: »Kako so lahko mrtvi obujeni? S kakšnim telesom pridejo?« Neumnež! Kar ti seješ, ne oživi, če ne umre. In to, kar vseješ, ni telo, ki bo nastalo, ampak golo zrno, bodisi pšenice ali česa drugega. Bog pa mu da telo, kakor je določil, in sicer vsakemu semenu lastno telo. Niso vsa živa bitja iz istega mesa, ampak je drugo meso pri ljudeh, drugo pri živini, drugo pri pticah in drugo pri ribah. So nebesna in zemeljska telesa. Toda drugo je veličastvo nebesnih teles, drugo zemeljskih. Drugo je veličastvo sonca in drugo veličastvo lune in drugo veličastvo zvezd. Zvezda se namreč od zvezde razlikuje po veličastvu.

* Vprašanja:

- Kaj želi povedati apostol Pavel v zgornjem odlomku?
- Kaj meniš o Kristusovem vstajenju?
- Je vprašanje vstajenja in življenja pomembno zame?
- Kakšna je v praksi razlika med tistimi, ki zares verjamejo v vstajenje in tistimi, ki ne?

* Končna postaja - smrt: Vsi izstopijo! Kaj potem? Kako gre potem naprej? Kaj nam prinaša prihodnost? Ali je po smrti kakšno življenje, večnost?

Krščanska vera se odpoveduje radovednemu kukanju za kulise onostranstva. Kristjani vemo le, da so sodba, vstajenje, nadaljnje življenje, nebesa in pekel.

DELO PO SKUPINAH

Molitev

Aleluja, hvalite gospoda

Aleluja!

Hvalite Gospoda kozmosa!

Vesolje je njegovo svetišče

s polmerom sto tisoč milijonov svetlobnih let.

Hvalite Gospoda zvezd in medzvezdnih prostorov.

Hvalite Gospoda ozvezdij in silnih prostorov med njimi.

Hvalite Gospoda atomov in praznih prostorov med atomi.

Hvalite ga z violinami, s flavtami in saksofoni.

Hvalite ga s klarineti

in z angleškimi rogovi,

z lovskimi rogovi in s pozavnami, s tromboni in tubami.

Hvalite ga z violami in violončeli, s klavirji in z orglami.

Hvalite ga z bluesom

in jazzom in s simfoničnim orkestrom,

s črnskimi duhovnimi pesmimi in s Peto Beethovnovo simfonijo,

s kitarami in ksilofoni.

Hvalite ga

z gramofoni in magnetofonskimi trakovi.

Vse, kar diha, vsaka živa celica naj hvali Gospoda!

Hvalite Gospoda Kozmosa!

Aleluja

Cilj

Odkriti, da je končni cilj našega življenja in vere vstajenje od mrtvih in da stava na Kristusa pomeni stavo na Življenje z veliko začetnico.

Tema

Stavim na Kristusa, stavim na večno življenje /od nekod smo prišli in nekam gremo/

Kam gremo?

* Vprašanje: zastavimo preprosto vprašanje brez kakršne koli predhodne razlage ali pojasnila "Kam grem?"

* Debata: Dobili bomo najrazličnejše odgovore (npr. na wc J), vendar z nobenim ne smemo biti zadovoljni. Spodbujati moramo k nadaljnjemu razmišljanju. Verjetno bomo slej ko prej prišli do prepada, s katerim se končuje življenje na Zemlji. Do te točke si namreč znamo svoje življenje vsaj približno predstavljati in mogoče je to razlog, zakaj znamo tudi razmišljati le do tu, zakaj načrtujemo le do tu. Pogledi so različni. Tu se bodo pokazale razlike med nami. Pogovor naj napelje vsakega k lastni ugotovitvi, koliko pomeni življenje tukaj na Zemlji.

Kaj vemo o življenju po smrti

* Pogovor v manjših skupinah ob naslednjih dveh besedilih:

- Iz knjige *Življenje po smrti*: Shirley Wood, gospodinja srednjih let, je nekega nedeljskega jutra nenadoma omedlela. "Pripravljala sem krompir za kosilo, ko sem začutila hudo bolečino pod levo dojko. Zgrabila sem se za prsi in lovila sapo, medtem ko sta me mož in starejši sin počasi vodila v dnevno sobo in posedla na kavč. Kakih

dvajset minut sem boleče sopla, nato pa se mi je stanje poslabšalo in zdrsnila sem v temo..

Tema ni bila nezavest, kajti Shirley se je zelo dobro zavedala vsega dogajanja. Bolečina je popustila, vse je bilo spokojno in mirno. Zapustila je telo, lahna kot peresce, in odlebdela po temni luknji navzdol. ... Zaslišala je svoj "duhovni" glas: No, to je to, umiram. To je gotovo smrt." Njen glas je zvenel jasno in ostro v črni tihoti in še malo se ni bala.

Nato je spet odlebdela kvišku in pridružilo se ji je višje, sivkasto bitje, ki jo je prijazno prijelo za roko. Videla je le zgornjo polovico njegovega telesa - spodnja je bila potopljena v temo. Bilo je vseh odtenkov sive barve, od skoraj bele do malodane črne - drugih barv ni bilo, poleg tega je bilo brez las in ušes, oči pa so bile udrte. Odtenki so se prelivali in zarisavali obraz in čustva na njem. Shirley in sivo bitje sta se pomikala po dolini. Nenadoma se je bitje vzradostilo in začelo je plesati in peti, ramena in zgornji del telesa so poskakovali gor in dol. "Nikoli dotlej nisem čutila tolikšne radosti in sreče," je rekla Shirley. "Bilo je neopisljivo. Bitje mi je povedalo, da sva na poti v nebesa. Ko bova prispela, se bodo odprla vrata, skozi katera naju bo preplavila bleščeča svetloba in naju objela kot tople ljubimčeve roke. Težko sem čakala, da bova prišla tja, na družino še pomislila nisem."

Naposled sta prispela. Kar nekaj časa sta stala pred vrati, nato pa dojela, da se ne bodo odprla. Srečo je pregnalo razočaranje. Sivo bitje se je zelo vznemirilo, dvignilo je roko in zavpilo: "Ni svetlobe!" Shirley je po njegovem obrazu presodila, da je v skrbeh. Nekaj časa se je obotavljalo, kakor da ne bi vedelo, kaj naj stori. Nenadoma sva se s svetlobno hitrostjo vračala nazaj. Zavpila sem: "Ne morem še umreti, moja družina me potrebuje!" Zaslišala sem nekakšen žvižg in že sem bila spet v telesu, stopila sem vanj na sprednji strani glave. Tema se je razkrojila in zaslišala sem se, kako sopem."

Shirley je bila nezavestna deset minut. Priznava, da je doživetje spremenilo njeno življenje. Čeprav ne zahajam v cerkev in nisem verski fanatik, sem prepričana, da mi je Bog dovolil pogled na rajska vrata, da bi lahko pripovedovala drugim o njih. Zdaj vodi moje življenje, vseskozi se ga zavedam in ponoči ne morem spati. Rada bi bolj pomagala drugim, tistim, ki so manj srečni kot jaz."

* Vprašanja:

- Verjameš v to vrstne pojave?
- Kaj meniš o življenju po smrti?
- Ali o tem razmišljaš? Ti je vseeno?